

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Lloguers forassenyats

L'índex de preus, pas essencial per intervenir en el mercat

Laurent Joffrin, director de Liberation, recordava en el seu editorial del passat 4 de setembre a Henri Queuille (1884-1970), polític radical que va tenir importants responsabilitats en els governs de la III i la IV República Francesa. El polític francès repetia sovint una frase: “No hi ha pas cap problema prou complicat que una absència de solució no acabi per resoldre.”

Hi pensava després de la sessió del Consell General del dijous en el qual es va comprovar que, per al Govern, és urgent d'esperar.

El país està patint, en l'àmbit de l'habitatge, una manera de governar que consisteix a deixar passar el temps, sense adoptar cap iniciativa.

Mentrestant, l'escalada dels preus de l'habitatge ha fet saltar totes les alarmes. S'estan marcant ja “rècords” insuportables.

Els darrers anys l'habitatge, s'ha convertit en un producte inaccessible per a àmplies capes de la població, la qual cosa està decidint hàbits i comportaments socials determinants del futur del país.

Com la lenta però continuada fugida econòmica, cap al veí Alt Urgell, de famílies senceres. Amb tots els problemes d'adaptació i d'hàbits que es generen als fills en edat escolar i el desarrelament que comporta per a tots els que, pares i fills, es veuen en la impossibilitat de viure al país.

El lloguer s'ha convertit en un problema social degut a l'explosiu augment dels preus, a

causa de la manca d'habitatges existents. Aquest augment desmesurat dels preus produeix un efecte d'angoixa en les famílies perquè veuen com una part creixent dels seus ingressos, directament reduïts per la recessió, s'han de destinar al pagament de l'habitatge.

Alleujar aquest problema hauria de ser un dels objectius prioritaris de la legislatura, però no sembla que s'agafi aquest camí.

Convé insistir que el més intel·ligent seria promoure els canvis legislatius necessaris amb l'acord dels agents econòmics i financers. No hi ha millor manera de baixar els preus que

Espot deixa passar el temps sense adoptar cap iniciativa en matèria d'habitatge

augmentar l'oferta d'habitatges per lloguer.

En conseqüència, un pas obligat és que, de forma coordinada, el Govern i els comuns promoguin la construcció d'habitatge protegit en lloguer.

Els comuns hi tenen molt a dir: per exemple posant sòl públic a disposició de promotors socials.

Per això ara convé posar en pràctica la mesura que els Progressistes defensem fa mesos: establir un índex de referència del preu del lloguer elaborat i actualitzat anualment per la Co-

missió Nacional de l'habitatge.

Es tracta d'obtenir un índex fiable, incontestat i de publicació regular.

La importància d'un índex d'aquesta naturalesa és, no cal dir-ho, estadística, perquè el Govern ha de saber quina és l'evolució d'un paràmetre tan rellevant en termes socials i evitar confusions.

Però també és una clau per actuar sobre el mercat de l'habitatge amb coneixement de causa.

Amb un indicador creïble és possible desenvolupar polítiques ajustades d'intervenció. Es pot oferir incentius fiscals als arrendadors o als llogaters, o promoure construcció comunal o estatal d'habitatge protegit.

Els progressistes proposem ampliar el parc d'habitatge de lloguer de gestió pública a través d'un Pla nacional per a la construcció d'habitatge social durable i de baix consum energètic o de l'adquisició d'immobles que es destinin a aquesta finalitat.

No s'hauria de caure en l'error polític de menystenir el problema de l'habitatge. Una de les fractures socials més greus avui a Andorra és la brutal diferència entre unes rendes familiars congelades o minvants front al preu d'una necessitat bàsica com el lloguer.

Perquè quan les institucions no són capaces d'acomodar nous processos socials fan fallida de manera estrepitosa i són desbordades per la realitat dels fets. A curt o a mitjà termini.